

Игор Бојовић

ОШТЕЋЕНИ

Драма

ИГОР БОЈОВИЋ, рођен је 1969. Завршио Факултет драмских уметности у Београду – одсек за драматургију (1995) и Интернационалну школу за драмске писце Краљевског дворског позоришта из Лондона (1997). Радио као директор драме и драматург Црногорског народног позоришта у Подгорици, а од 1998. године је управник Позоришта лутака “Пиноккио” у Земуну.

Аутор је већег броја драмских текстова од којих су најзначајнији: *Извањац*, *Нарру Енд*, *Женидба краља Вукашина*, *Бајка о цару и славују*, *Баш Челик*, *Пејтар Пан*, *Мачор у чизмама*, *Шарџор* и др. који су извођени на сценама скоро свих позоришта у земљи. У Royal Court театру у Лондону извођена му је драма *Нарру Енд* (1997), у АТФ театру у Софији *Мршва њрирода* (1994), у Gare Au Theatre у Паризу драма *Босански лонац у Паризу* (2001). Аутор је и коаутор сценарија за игране филмове: *Нож* по роману Вука Драшковића (1999), *Рајн уживо* (2000), *Лавиринт* (2002) Аутор је сценарија за ТВ серије: *Снови од шпјер-џлоче* (1995), *Добро вече, децо* (1996), *Улица добре воље* (2000)/ Као радио драме реализовани су му текстови *Пејтар Пан* (1995) и *Лейојшица и звер* (1997).

Добитник је низа награда од којих су најзначајније: Стеријина награда 1995, за херојску комедију *Мачор у чизмама*, Стеријина награда 1996, за драму *Извањац*, “Исак Самоковлија” 1985. за драму *Лавиринт*, награда Народног позоришта у Београду за драму *Извањац* 1993, “Бранислав Нушић” 1993. за драму *Друго рођење Јованово (Извањац)*, за најбољи драмски текст на Фестивалу позоришта за децу Котор 98, за драму *Женидба краља Вукашина*, “Јосип Колунџић” Факултета драмских уметности у Београду, 1993. за драму *Извањац*, “Бождар Валтровић” 1993. за драму *Баш Челик*, “Драгиша Кашиковић” 1995. за драму *Дивче*, Друга награда за сценарио за филм *Нож* на Фестивалу филмског сценарија у Врњачкој Бањи, 1999, Награда за најбољу адаптацију за сценарио за филм *Нож* од удружења Руских писаца на фестивалу Златни Витез у Москви, 2005. Змајева награда за укупан допринос драмском стваралаштву за децу, награда за животно дело Мали принц Међународног фестивала за децу у Суботици 2009...

Драме су му превођене на бугарски, италијански, енглески, руски, француски, шпански, македонски и словеначки језик.

Игор БОЈОВИЋ

ОШТЕЊЕНИ

Драма

ЛИЦА

СТЕФАН, 23 године, најбољи оксфордски студент, татина нада

ВАСА БУЛДОЖЕР, 45 година, Стефанов отац, бизнисмен

ЖАНЕТА, 42 године, Стефанова мајка,
дугонога атрактивна плавуша

ЧАСЛАВ, професионални политичар, 50 година

ДОЛОРЕС, 23 године, Чаславова ћерка, завршила Оксфорд,
заједно са Стефаном и ради у СМИП-у

ЦАНЕ ШИПКА, 35 година, криминалац

БАТИНАШ, 35 година, криминалац Васе Булдожера

ЈУРИШНИК, 35 година, криминалац Васе Булдожера

РИБА МЕРЦЕДЕС }
РИБА BMW } 19 година, спонзорше

СВЕШТЕНИК, 45 година

ТЕЛОХРАНИТЕЉИ ЦАНЕТА ШИПКЕ

НЕПОЗНАТИ МЛАДИЋ, 24 године

РАДЊА СЕ ДЕШАВА ДАНАС И ОВДЕ.

---

1. ДОЧЕК

Луксузно ојремљена дневна соба у кући Васе Булдожера. Зидом доминира ојромни ѿлазма тилевизор. На друјом зиду је нешто мањи екран на којем се приказују слике са камера из обезбеђења куће. Виде се све просјорије у кући, кувари у кухињи како сиремају ручак, двористије са базеном кроз које пашролира црни немачки овчар, улица и прилаз кући... На средини собе је велики концертни клавир. У дневној соби је Жанета. Нервозно шета, гледа се у ојгледалу и сл. Васа прилази до просценијума. Обраћа се публици.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ја се зовем Василије а презивам се Дубајић. Пријатељи, ако се тако могу назвати паразити који ме окружују, ме зову Васа Булдожер. Е сад зашто Булдожер? Па то ће вам се само казати, има времена... У сваком случају желим вам да уживате у представи. Можда и добро буде. Можда се на крају нећу ни убити. Можда нећу ставити дугу деветку у уста и просвирати себи мозак...

Жанета прилази просценијуму.

ЖАНЕТА: Ја сам Жанета. Погађате ја сам Васина супруга. Родила сам му дивног сина који је управо дипломирао на Оксфорду. Завршила сам светску књижевност, лепа сам и образована, муж ме обожава. Имала сам само неколико интервенција на лицу и телу и ето... Кад би ви мени дали 35 година? Немојте да одговорите.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Даћу све од себе да у овој приредби не буде крви и убистава како сте то навикли да видите у вашим реалним животима.

ЖАНЕТА: Желимо вам свако добро.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И зато овај програм препоручујемо и млађима од 14 година.

ЖАНЕТА: *(Кокејно показујући ноге)*
Као и онима са слабијим срцем.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Све је почело једног дана кад сам свирао клавир.

Васа седа за клавир.

ЖАНЕТА: Истине ради, морам рећи да је почело много раније, само што то Васа никада себи није хтео да призна.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И свирам ја тако...

Васа седи за концертним клавиром. Свира. Шојен, Лисї... Жанеїа ља, наслоњена на клавир, заљубљено гледа.

ЖАНЕТА: Како забавно свираш...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Љубави, јел могу нешто да те замолим?

ЖАНЕТА: Знам. Да скинем завесе.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па кад знаш... Мислим што си их онда уопште качила?

ЖАНЕТА: Па извини. Због малог... Да улешам кућу, да осети топлину дома кад дође.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Једина топлина коју он у тим годинама може да осети, пази, сећам се себе, је топлина дима и ватре који навиру из носа, ушију... па сети се пламена, сети се руменила у мом лицу кад сам тебе упознао!
(*Рашири руке љрема завесама*)
Молим те, знаш да их не подносим.

ЖАНЕТА: Извини. Ево, скидам их... како дивно свираш. Како ми само будиш успомене.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А тек ти мени. Седи овде. Ајмо мало у четири руке.

ЖАНЕТА: Не уумем ја то тако као ти...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Само седи и прати ме. Ајде да га сачекамо у хармонији. Као прави родитељи. Шопен, Ц дур!

ЖАНЕТА: Како ја тебе волим!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А тек ја тебе! Алегро! Адађо! Давај, давај!

Звоно на враїиима. Улазе Баїинаиш, Јуришник и Сїефан. Баїинаиш и Јуришник носе Сїефанове ѿорбе.

- СТЕФАН: *(Публици)*
Питаг се да ли ће ме уопште препознати.
Стефан рашири руке према родитељима.
- СТЕФАН: Тага, мама, ја сам вам стигао!
Жанеџа му се прва зајрчи у загрљај. Васа их обоје ѓрли.
- ЖАНЕТА: Сине! Сине мој!
- ВАСА
БУЛДОЖЕР: *(Преко Жанеџиног рамена, Бајџинашу)*
Што сте се толико задржали?
- БАТИНАШ: Па због конкуренције.
- ВАСА
БУЛДОЖЕР: ?
- БАТИНАШ: Диметова фирма асфалтира пут до аеродрома.
- ВАСА
БУЛДОЖЕР: А то, па да... па знао сам, радови. Носите ствари на Стефанов спрат.
Бајџинаш климне главом Јуришнику. Оду са стварима. Васа, Жанеџа и Стефан се једва раздвоје.
- ЖАНЕТА: *(Загледа Стефана)*
Смршао си?
- СТЕФАН: *(Слегне раменима)*
Нисам, чини ти се.
- ВАСА
БУЛДОЖЕР: Средићемо ми то.
- ЖАНЕТА: Издефинисаћемо и бицепсе и трицепсе, мало теретана с момцима, мало здрава храна, протеини, мало стероиди, чисто да добијеш на маси... Плашим се само да ти поклони не буду тесни.
- СТЕФАН: Поклони?
(Публици)
Ето, сад ће они мало да купују моју љубав.
- ВАСА
БУЛДОЖЕР: Тако мајка дочекује сина.
Жанеџа вади разне комаде ѓардеробе.
- ЖАНЕТА: Босово одело, зења кошуља, па трусарди фармерке...

ВАСА *(Шерейски)*

БУЛДОЖЕР: ...барлингтон чарапе, ла коста, бенетон, пачоти патике, неколико комада, најке, такође, кавали, арма-ни, версаћи, долче габана, ла мартина, барбери, фере, гучи, етро, черути...

СТЕФАН: Је ли то нека хаику поезија?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: То је мама учила на светској књижевности.

ЖАНЕТА: Што сте безообразниии...

Стефан њољуби Жанету у образ.

СТЕФАН: Хвала, мама.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А сад ево нешто и од тате. Најбољем студенту са Оксфорда...

СТЕФАН: Нисам најбољи.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Како ниси?

СТЕФАН: Па било је и бољих.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ма, наравно! Кад су Енглези могли да признају да је један Србин бољи од њих!

СТЕФАН: Нема то везе с тим... Не гледају они тамо...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Али ти си сад овде а не тамо, а ја овде не видим ни једног бољег студента са Оксфорда. А ти, мама? Можда ти видиш неког бољег?

ЖАНЕТА: *(Разгледа њублику)*

Боже сачувај!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Вади кључеве од кола)*

Најбољем дипломираном студенту са... Оксфорда... кључеви од Харварда!

СТЕФАН: *(Збуњен)*

Од чега?!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ма... Од Хамера!

Стефан узима кључеве. Гледа их збуњено.

СТЕФАН: Тата, ја... Не знам да возим...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Како не знаш? Зар то нисмо одавно завршили?

СТЕФАН: Дозволу јесмо.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У твојим годинама ја сам... Ма ја сам још са седамнаест...

ЖАНЕТА: Ако си ти он не мора...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У праву си, мама. Не мора. Тада је било друго време, морао сам да се борим, да се сналазим...

ЖАНЕТА: Узећемо додатне часове вожње у слободно време...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Тако је.

(Стефану)

А дотле вежбај по дворишту.

ЖАНЕТА: *(Стефану)*

Имамо још једно изненађење за тебе.

Дневну собу, кроз прозоре, обасја њавичаста свешлост роиационог свешла.

СТЕФАН: Полиција!?

ЖАНЕТА: Ма не, душо. Долази ти девојка.

На екрану се види како Часлав и Долорес излазе из аудија.

СТЕФАН: *(Обрадован)*

Долорес!

ЖАНЕТА: Позвали смо њу и њеног тату на свечани ручак поводом твог доласка.

СТЕФАН: *(Обрадован)*

Мама! Тата!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Да ти ниси мало заљубљен у Долорес?

СТЕФАН: Па тата... види... мислим, ваљда јесам.

ЖАНЕТА: Како то ваљда јеси? Ваљда је нормално да си заљубљен у своју девојку а не да ваљда јеси!

Чује се звоно на интјерфону. Жанета у соби притиска дугме на интјерфону.

ЖАНЕТА: Изволитеее!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Сћефану*)

Она је доста добра девојка. И... Часлав је мој доста добар пријатељ... Али, сине... Запамти шта ћу ти рећи. Свет се дели на коцкаре и власнике коцкарница. А само власници добијају.

(*Чврсто га загледа*)

Мораш увек да владаш ситуацијом. Увек држи до себе! А поготово вечерас!

СТЕФАН: Не разумем, шта је то вечерас тако посебно?

Прекине их звоно на вратима. Улазе Часлав и Долорес. Часлав носи у руци елегантно ујакован поклоп.

СТЕФАН: Долорес! Доки, Дороти!

ДОЛОРЕС: Стефи!

Полеће једно другом у загрљај. Тек онда примеће родитеље око себе.

СТЕФАН: Ово је мој тата Васа.

Васа чврсто, као каквом мушкарцу, стигне руку девојци. Само ићи јој коси не попуцају.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Васа Дубаић.

Долорес једва извуче руку.

ДОЛОРЕС: Васа Булдожер.

ЧАСЛАВ: (*Зблунуто и улашено*)
Долорес!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Смеје се*)

Пусти дете. Па сви ме тако зову. То ми је надимак из млађих дана... кад сам био јак... као булдожер.

ДОЛОРЕС: (*Сћефану*)

А ово је мој тата Часлав.

ЧАСЛАВ: Часлав Стојков, поштовање.

Рукује се са Сћефаном.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: За пријатеље Чаки.

ЧАСЛАВ: Више волим да ме зовете Часлав. Дакле, Часлав.

ЖАНЕТА: *(Кокејино)*
Како сам срећна што вас видим, Чаславе. Па ви изгледате боље у живо него на телевизији.

ЧАСЛАВ: Љубим руке, госпођо Жанета.

Пољуби руку Жанети. Жанети „цвети”. Васа зајрли Часлава. Одвуче ја у сирану.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта ти је, Чаки? Што си тако напет?

ЧАСЛАВ: Ма... знаш онај чудан осећај кад си на једном месту, а требао би бити на неком другом.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Не разумем?

ЧАСЛАВ: Васо... Ми јесмо пријатељи, али ни за тебе ни за мене није добро да нас неко види заједно.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Што, па ниси ти неки криминалац да ме компромитујеш.

ЧАСЛАВ: Човече, повезаће нас са тендерима, са приватизацијом...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Знаш ли ти ко све овде долази?

ЧАСЛАВ: Ко?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта те брига ко? Видиш да не знаш.

ЧАСЛАВ: Не знам.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па не знају ни они за тебе. Безбедно је, човече, кулирај.

ЧАСЛАВ: Чак и ако болујеш од параноје не значи да ниси праћен.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ало, Чаки! Па вериш кћерку вечерас. Ајде, оћеш мало белог?

ЧАСЛАВ: Ух... Дај. Али само да деца не виде.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Наравно, само не пред децом.

Васа вади бурмуишу с кокаином. Часлав имрче.

ЧАСЛАВ: Ти нећеш?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ја то презирем.

ЧАСЛАВ: Не знаш шта пропушташ.

(Публици)

Хоћете ли ви мало?

Улази Баїнинаш одевен као конобар. Зноји се, сїеже га леїїир машина. Гура сїо са їићем исїред себе. Часлав сручи дуїли виски у себе.

ЧАСЛАВ: *(Охрабрен)*

Ајмо сад за сто.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Тако је, за сто.

Часлав вади їоклон који је їрїїремїо за Сїефана.

ЧАСЛАВ: Драги Стефане, драги сине наш, дозволи да ти честитам на великом успеху који си остварио у Оксфорду и да ти у то име уручим овај мали знак пажње. Долорес ми је сугерисала да волиш лепе и елегантне ствари, па се у то име надам да нисам омануо.

Сїефан оївара куїїїу, вади ручни саїї, задивљено га зледа. Сїавља га на руку.

СТЕФАН: *(Задивљено)*

Константин Вашерон!

ДОЛОРЕС: Браво, тата! Како си само погодио!

СТЕФАН: Управо овакав сам желео. Много вам хвала.

ЧАСЛАВ: Нема потребе да ми се захваљујеш. Ја морам да подржавам младе, нарочито кад постигну успех какав сте ти и моја Долорес остварили на Оксфорду. Уосталом подршка младима је и део програмске политике партије на чијем сам челу већ годинама, партије која је једина за праве и корените, бескомпромисне промене у овом друштву. И зато верујем да ћете и вас двоје као млади лавови ускоро постати узорни чланови нашег подмлатка.

СТЕФАН: Па, видите, ја сам тек завршио факултет и политика није баш у сфери мојих интересовања...

ЧАСЛАВ: Ах, без бригае за то. У овој земљи ћете се очас заинтересовати.

ДОЛОРЕС: Стефи, тата је у праву. То је добро за нашу каријеру. Али како хоћеш. Нико неће вршити притисак на тебе.

ЧАСЛАВ: Наравно да неће. Ево, примера ради, ја никад нисам инсистирао ни на чему. Долорес је сама хтела да студира на Оксфорду, сама хтела да се запосли у СМПП-у и ако наша странка победи...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Публици*)
А мораће да победи...

ЧАСЛАВ: Она ће сама хтети да буде амбасадор и уопште се неће бунити да ли ће то бити у Финској, Норвешкој или...

ДОЛОРЕС: Добро, тата, тамо је ипак хладно.

ЧАСЛАВ: Па ваљда греју ту амбасаду.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Стефан је моја брига. Важно је да се сад концентришемо на победу.

ЧАСЛАВ: Тако је! А ако победимо, децо, Часлав брине о вашој каријери!

ЖАНЕТА: Само... да знате да наше амбиције нису мале.

ЧАСЛАВ: А зашто би биле? Имате способног сина... Оксфорд није неки сега мега, или не знам какав факултет.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ја сина не видим на нижој позицији од министарске... За почетак.

СТЕФАН: Тата! Па то је претерано. Крајње претерано...

ЧАСЛАВ: Молим?! Како претерано? Па ово је земља наших снова. Овде је све могуће, човече, ево, ако победимо, добар вам стојим...

Васа усџане. С два њрсџа чврсџо сџеџне Часлава за раме.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Дођи да те нешто питам.

Часлав њослушно усџане. Крене за Васом.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Зашто АКО ПОБЕДИМО? Не разумем. Договор је да победите.

ЧАСЛАВ: Ми смо мала партија са пуно проблема.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Каквих?

ЧАСЛАВ: Пре свега финансијских.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Аха.

ЧАСЛАВ: Кад би добили Арену за конвенцију, мислим, значајна ставка су и статисти које треба да платимо да навијају, само да народ на телевизији види да је пуно, па сигурно би ушли у најужи круг.

Васа ѓурне акїен їаину Чаславу у руку.

ЧАСЛАВ: (Публици)

Како ја волим парее!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ево... за Арену. И кампању ћу вам финансирати, све. Шта је још проблем?

ЧАСЛАВ: Једна мала фракција, десетак људи, неки су и у руководству странке...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта је с њима?

ЧАСЛАВ: Па... мало су се подбунили против мене... лични интереси и тако то...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Имена?

Часлав му їружи цедуљу са именима.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Од сутра сви певају твоју песму.

ЧАСЛАВ: (Публици)

Како ја волим власт и моћ!

Часлав заґрли Васу. Васа ѓа блаґо їљесне їо образу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А мој услов... Знаш.

Исїред себе, да само Часлав види, їокаже їрстїом на Сїефана.

ЧАСЛАВ: Наравно свестан си да је залогај велики, да ће морати step by step...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Како год. Само да буде.

ЧАСЛАВ: Ти си ми највеће охрабрење. Ти толико верујеш да ћу победити...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Верујем.

ЧАСЛАВ: Зашто?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Зато што си велико говно. Говно над говнима.

Обојица се смеју. Грле се.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ајмо сад за сто. Помислиће деца да смо гејеви.

ЧАСЛАВ: Стани! Дај још мало оног док не гледају.

Часлав ојет̄и имрче из бурмуџице. Враџе се за сџо.

ДОЛОРЕС: *(Показује на акџен џаину)*
Шта је то, тата?

ЧАСЛАВ: Ма ништа, неки безвредни пословни папири...

Жанет̄а сџоји са чаџом и кашиком у руци. Почне да куцка кашиком у чаџу да сви обраџе џажњу на њу. Долорес је све време џажљиво слуша.

ЖАНЕТА: Драги моји! Знајући да смо сви крвна група Б+ и да сви волимо да једемо месо вечерас је на менију дивљач.

ЧАСЛАВ: Дакле, ја сам фасциниран! Па ви знате и која сам ја крвна група.

ЖАНЕТА: Како не бих знала? Па пратила сам „Великог брата“. Штета што су вас прерано избацили. Ја сам ипак навијала за вас. Значи... Што се предјела тиче биће ту паштете од фазана, гушчијег патеа...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Насџавља шерџски)*
...шунке од мангулице, кобасица од меса дивље свиње и срнетине, јаја од препелице, медвеђе пршуте, медвеђих шапа, супе од фазана са кнедлама...

ЖАНЕТА: *(Покушавајући да иронише Васу)*
... лиснатог сира из каце из Горње Зминице, оаза село између Дурмитора и Сињајевине...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: ...тврдог овчег сира са Шаре, кајмака са Златибора, дуван чварака са Мачката, нормалних чварака из Бајмока, ненормалног киселог купуса из Футога и за крај пихтије од коштане сржи.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Потом следи главно јело – срндаћ пуњен дивљом свињом која је такође пуњена фазанима и јаребицама, а који су, такође пуњени срцима дивљих зечева. Све то, нормално, очишћено од костију, перја, изнутрица и томе слично...

ЖАНЕТА: Долорес! Душо! Па ја тебе уопште нисам тако замишљала.

ДОЛОРЕС: Госпођо, велики респект. Овај рецепт је чист хаику.

СТЕФАН: Шта сам ти рекао? То је моја кева!

ДОЛОРЕС: (*Стефану*)
Ма како си ти мени...

СТЕФАН: Ма како си ти мени...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Е пошто смо одабрали шта ћемо да једемо следи најважнији део! Сине, сад ти узмеш ово и ставиш њој на прст.

Васа додаје кућијицу Стефану. Стефан ошвара кућијицу. Вади бурму.

СТЕФАН: Не разумем. Шта је ово?

ЖАНЕТА: Бурма, сине, ниси ваљда ћорав.

СТЕФАН: Како нико мене није питао?

ЧАСЛАВ: А, ти нећеш? За тебе је веза са мојом Долорес пролазна авантура?

ДОЛОРЕС: Тата, молим те... Па он мене воли.

ЧАСЛАВ: Ма наравно! Волим и ја вас! Само...

СТЕФАН: Ма наравно, само...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта само?

СТЕФАН: Зашто ми нико није рекао?

ЖАНЕТА: А кад да ти кажемо? Па само што си стигао.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Стефану*)

Ајде, ајде. Узмеш, ставиш и готово. То те ионако ништа не обавезује. Ово је само веридба.

ЧАСЛАВ: Ајде, сине, ајде. Сутра је скуштина, немам ја времена...

ДОЛОРЕС: Стефане, кунем ти се, ни мени нико ништа није рекао. Разумем те али ме с друге стране нервира твоје затезање. Испада да ме не волиш.

СТЕФАН: То није тачно! Само треба ваљда да се и ми питамо.

ДОЛОРЕС: Добро знаш мој став по том питању: папир као папир ме не занима, занима ме љубав! А пошто је ово и теби и мени свеједно, зашто им не би изашли у сусрет?

СТЕФАН: Па ајде... да им учинимо.

Стефан сџава Долорес бурму на домали ѓрсџ. Аџлауз. Васа седа за клавира. Почџне да свира. Сви џледају Васу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А сада... Изненађење вечери... Здравко Чолић!

Мук. Васа ѓресџане да свира.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта је, не верујете?

Васа насџави да свира. Зайева.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ти живиш у облацима, мала...

Улази Здравко Чолић са микрофоном у руци.

ЗДРАВКО

ЧОЛИЋ: ...И до тебе не допире мој глас...

ЖАНЕТА: Аааааааа!

Часлав џада на колена исџред Здравка. Васа свира. Улази свеџшеник. И он, изненађен, џледа. Стефан и Долорес их збуњено џледају. Здравко оџџева свој хџџ, иџџо на џлумџе, иџџо на џублику.

ЗДРАВКО

ЧОЛИЋ: Нек је сређна веридба.

Здравко се џоклони. Узима од Васе акџен џашну. Излази.

СВЕШТЕНИК: Први пут га слушам у живо.

ЖАНЕТА: Оче, па ви сте стигли!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Сине! Сине мој! Види ко нам је дошао! Види ко ће да нас благосиља!

ЖАНЕТА: *(Сїефану и Долорес, ѿверљиво)*
Он је ту само за веридбу. Венчаће вас лично патријарх. Средићемо то.

СВЕШТЕНИК: Сине наш...

На екрану се ѿјављује ѿк ай ауѿомобил који ѿрїсїиже исїред каїије.

ЖАНЕТА: *(Показује на екран)*
Ево га! Срндаћ стиже! Ју хуууу!

Ауѿомобил ѿк ай екїлодира исїред куће. Екїлозија је сїравична. Сви ѿолежу ѿ ѿоду. Прозори се изломе. На екрану се види дресирани немачки овчар како кидише на оґраду у дворишїу. Бесомучно лаје на ауѿомобил-бомбу. Васа усїаје. За њим усїаје и Сїефан. Часлав се, шуњајући се, извлачи наїоље.

ЧАСЛАВ: *(Публици)*
Мене нисте видели.
(Зґраби Долорес за руку)
Ми овде нисмо били!

Повуче Долорес за руку. Изађу наїоље.

СТЕФАН: Шта би ово?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ма ништа. Преко пута живи неки учитељ па му деца бацају петарде пред капију.

Седа за клавир.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Знаш оно: „Неу, teacher, live those kids alone!”

Крај сцене.

---

2. КОНСУЛТАЦИЈЕ

Васин радни кабинет. Масивни радни сто, антиквизијет, „Наполеон III”, огромна застакљена библиотека... Испред библиотеке је кућни тренажер – стазе за џрчање на којој Васе бесомучно тренира док се консултује са Батинашем и Јуришником.

БАТИНАШ: Све смо почистили. Нема трагова.

ЈУРИШНИК: Нема полиције, нема увиђаја, нема новинара.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Публици)*

Куда иде овај свет! Куда иде овај свеет! Па биће смака, биће него шта ће! Ја мрава у животу нисам згазио. Зашто и ко би хтео мене да убије?

ЈУРИШНИК: Нисмо могли да га идентификујемо. Мали се толико нашмркао да је активирао експлозив пре времена. Скроз се измешао са печењем.

БАТИНАШ: ДНК да тражимо не би га саставили.

ЈУРИШНИК: Али, да је хтео да убије, хтео је!

БАТИНАШ: Шта је хтео? Ма немаш ти појма. То је опомена! Активирали су даљинским, намерно испред куће.

ЈУРИШНИК: Убили свог човека?

БАТИНАШ: Решили се наркомана да покажу да су озбиљни. Да је опомена озбиљна!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Публици)*

За шта опомена? За паркинг? Па мој једини грех у животу је... А не, не може бити... Зато што сам се некоме паркирао на капију... Па стварно...

ЈУРИШНИК: Ко год да је сазнаћемо. И кад сазнамо...
(Ухвати се за њрејоне, као да свршава)
Ххххх... Има да га радимо!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Како то мислиш да га радимо?

БАТИНАШ: Мислим да му распродамо органе. Мислим да га дезорганизујемо.
(Чеше се по њрејонама)
Ух како ми се диже.

ЈУРИШНИК: Акција, брате!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Никогa ви нећете да радите. Ја мрaвa у животу нисам згазио. И никaд нећу!

(Публици)

Чуј мрaвa? Па колико сам школа изградио, па у шта ја све улажем... Па пола Храма...

БАТИНАШ: Па тачно, ето сад, малопре, у земљотрес...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У земљотрес? Нисам у земљотрес!

БАТИНАШ: Него у шта?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У санацију од земљотреса!

БАТИНАШ: Па добро. Како год у земљотрес.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па јесте. Ја сам га изазвао да бих после улагао у њега. Е можда ради тога неко хоће да ме убије. Куда иде овај свет!

БАТИНАШ: Да су хтели, урадили би то. Бавио сам се експлозивима, знам. У питању је *ојомена*!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Али за шта! И зашто мени? И зашто менеее?

Крај сцене.

3. СТРИПТИЗ БАР „БАЛКАН”, НАЈВЕЋИ НА ИСТОМ

Бар је празан. За шанком седи Сїефан. Долорес иґра око шїїке на йодијуму за иґру. Са њом иґрају и Рїба Мерцедес и Рїба ВМW. Говоре на микрофоне надјачавајући преґласну рејв музику.

РИБА

МЕРЦЕДЕС: Ја сам рїба Мерцедес. Уз добро одржавање можеш ме возити како хоћеш али ја ћу и даље бити квалитетна. Можеш ме с поносом показивати пријатељима. У свим кривинама понашаћу се веома агилно а ти ћеш се осећати удобно и безбедно.

РИБА ВМВ: Ја сам риба ВМВ. Ја сам мало више за спорт драјв. Такође сам скупа за одржавање, али брате, ако хоћеш да уђеш у ВМВ-еа то кошта! А што се квалитета тиче између мерцедеса и ВМВ-еа је само питање укуса.

РИБА Наравно, мерцедес преферира озбиљнија...
МЕРЦЕДЕС:

РИБА ВМВ: ... и знатно старија клијентела. Извини, мацо, ВМВ – спорт драјв!

РИБА
МЕРЦЕДЕС: (*Иџрајући око шийке*)
Кучко.

РИБА ВМВ: (*Такође не ѡресѡјајући да иџра*)
Змијо.

Сѡефан ѡокаже ѡрсѡом на Долорес.

СТЕФАН: А ти? Јеси ли ти риба Пежо?

ДОЛОРЕС: Не. Ја радим у СМИП-у.

РИБА ВМВ: Значи, брате, курва.

СТЕФАН: Е тебе хођу.

Сѡефан искључи музику.

РИБА
МЕРЦЕДЕС
И РИБА ВМВ:(*Зблануѡо*)
Њу?

СТЕФАН: (*Покаже им да иду*)
Ајмо, брм, брм! Напоље.

Риба Мерцедес и Риба ВМВ држећи се за руке, диџнуѡоѡ носа, излазе. Долорес, сама са собом, насѡавља да иџра око шийке. На ТВ-у, без ѡона иде снимак из Арене. Часлав ваѡѡрено ѡесѡику-лишући држи ѡвор. Маса ѡа френейично ѡоздравља.

СТЕФАН: Браво, Чаки! Ево ти га ѡале на ТВ-у.

Долорес баѡи ѡозлед ѡрема екрану. У ѡом ѡренуѡику на бину ѡоред Часлава излази Свеѡѡеник. Грли Часлава. Маса ѡева и навија.

ДОЛОРЕС: А, снимак од синоћ. Из Арене.

СТЕФАН: Да пустим тон?

ДОЛОРЕС: Немој. Знам говор напамет. Више од пола сам ја написала. Извини, а ко се нормалан састаје у подне у стриптиз бару? Одакле ти идеја да се баш овде видимо?

Сїефан искључи тїелевизор.

СТЕФАН: Ово је последње место на којем би ме родитељи тражили. Како си добра око шипке. Мммм... Студенткиња са Оксфорда.

ДОЛОРЕС: Па што бежиш од њих?

СТЕФАН: Нервирају ме.

ДОЛОРЕС: А шта ако ти стварно требају?

СТЕФАН: Колико ми требају толико и добијам. Мислим, паре, љубав, паре и тако то... Ред меса, ред сланине...

ДОЛОРЕС: Зашто се кријемо? Зашто су хтели да нас убију? Твог тате ради или мог тате ради?

СТЕФАН: Ни због твог ни због мог. Имамо неког индијанца криминалца у комшилуку. Знаш да они воле да купују куће у нашем крају.

ДОЛОРЕС: Лажеш?

СТЕФАН: Ако мој тата лаже онда лажем и ја.

Долорес се насмеје. Пресїане да иґра око шипке. Прилази Сїефану.

ДОЛОРЕС: Зажмури. Имам изненађење за тебе.

СТЕФАН: Ммммм... то чекам све време.

ДОЛОРЕС: Зажмури!

СТЕФАН: Жмурим!

Сїефан жмури. Долорес из тїорбе вади часоїис. Удари ґа часоїисом тїо ґлави.

ДОЛОРЕС: Каменолом, часопис за културу. Објавили су ти песму.

СТЕФАН: Моју песму?

ДОЛОРЕС: Твоју.

Сїефан несїрїљиво оїћвара часоїис.

СТЕФАН: Види стварно: „Стефан Дубаић, Од истине до светлости”. Јеси ли сигурна да су они баш хтели да објаве моју песму или си их ти мало наговорила?

- ДОЛОРЕС: *(Безобразно)*
Креснула сам се са уредником па су објавили.
Стефан је љривуче себи. Дигне је и седне на барску столицу.
- СТЕФАН: Сад ћу да ти се захвалим.
- ДОЛОРЕС: Стефи, немамо времена, закаснићу у СМПП. Изашла сам само на паузу.
(Публици)
А како су тамо тешки, само да знате. Па још од кад је овај нови министар...
- СТЕФАН: Брзо ћемо. Знаш колико ме ово пали.
- ДОЛОРЕС: Вратиће се конобар.
- СТЕФАН: Неће, платио сам му да се не врати.
- ДОЛОРЕС: Наићи ће неко.
- СТЕФАН: Па шта? Мој тата би те овде креснуо пред пуним кафићем.
- ДОЛОРЕС: Не треба мени твој тата. Ти си мој булдожер.
(Публици)
Дечко је мало незрео, зар не?
- Стефана ово јако љали. Жестико се забије Долорес међу ноге. Стефан стоји док Долорес седи на барској столицу.*
- СТЕФАН: Шта сам ја?
- ДОЛОРЕС: Булдожер!
- СТЕФАН: Ко сам ја?
- ДОЛОРЕС: Булдожер!
- СТЕФАН: Шта сам ја?
- ДОЛОРЕС: Булдожер!
- СТЕФАН: Ко сам ја?
- ДОЛОРЕС: Булдожер!
- Стефан се жестоко забија у Долорес. Иза његових леђа љјави се Цане Шипка са двојцом шелохраниицеља.*
- Долорес иза Стефанових леђа види Цанеиа и шелохраниицеље. Покушава да се извуче, али узалуд. Стефан жестоко наваљује.*
- СТЕФАН: Шта сам ја?
- Долорес љокушава да се извуче. Покушава да Стефану да знак да их неко љледа.*
- СТЕФАН: Одговори! Ко сам јааа?

ЦАНЕ ШИПКА: Ти си курац од овце.

Стефан се укочи. Долорес се њек њада извуче. Појравља сукњу. Стефан закојчава илиц.

ЦАНЕ ШИПКА: Па ко то нама јебе у по бела дана у највећем стриптиз бару на Балкану? Мали жутокљунац. А лоше су ти рибице овде него си довео своју, а? Па брате, како си глуп!

СТЕФАН: Извините, шта ви хоћете од нас?

ЦАНЕ ШИПКА: Своју можеш да караш и код куће. Из рупе излазиш, у рупи живиш, за рупу живиш, за рупу плаћаш, у рупу се враћаш! *Carpe Diem!*

Долорес узима сивари и брзо одлази.

ДОЛОРЕС: Морам у СМИП.
(*Увежбаним њокрећом њокаже леђињимаџију*)
Извините, касним.
(*Веома чедно, као да нишћа није било*)
Довиђењааа.

Долорес изађе. Стефан осћане сам исћред Цанећа и ћелохранићеља.

СТЕФАН: Ко сте ви?

ЦАНЕ ШИПКА: Јел чујете ви ово? Он пита ко сам ја. И још ми персира!

Телохранићељи се смеју. Цане ухваћи Стефана за врати.

ЦАНЕ ШИПКА: Е па дођи да ти објасним.
Одвлачи га до њоалетиа. Забија му главу у клозејску шољу. Пушћа му воду на главу. Извади му главу из шоље.

ЦАНЕ ШИПКА: Реци тати да га је поздравео Цане Краљ. И не замери. Ово није било ништа лично.

Стефан, њовраћајући, исћрчи главом без обзира.

І ТЕЛОХРАНИТЕЉ: Требало је да га креснемо.

ЦАНЕ ШИПКА: Нека, има за то времена.

Телохранићељи излазе. Цане се наћло окрене ћрема њублици.

ЦАНЕ ШИПКА: Само да вас обавестим, ја сам најперспективнији лик у овом комаду! А знате ли зашто? Зато што сам ја комарац који се још није напио крви. Ја сам гладан! Ја сам гладан! Ја сам гадан кад сам гладан!

Креће музика. Почиње сонџ.

ЦАНЕ ШИПКА: Комарац сам, мајко,
 То не можеш крити!
 Комарац сам, мајко,
 Крви ћу вам пити...
 Комарац сам, мајко!
 ...Ил ме неће бити.
 Комарац сам... ам.. аммм...
 Ал ме ради хорс, јеботе.

Оџружи се ѿо сцени.

Крај сцене.

4. СВЕШТЕНИК: ANTE PORTAS

Васина дневна соба.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Увек се радујем кад те видим.

СВЕШТЕНИК: Ја сам дошао да те молим...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ти мене да молиш. Па ти мени можеш само да наредиш... У име Оца и Сина...

Свешћеник клекне ѿред Васу. Обџрли му рукама колена. У ѿом ѿренућуку Сћефан уће у собу. Заћанђен џледа свешћеника како џрли ноге Васи. Сћефан се окрене. Брзо изађе најоље.

СВЕШТЕНИК: Молим те...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта радиш то! Устај! Ајмо за клавир! Ајмо, Мики!

СВЕШТЕНИК: Отац Мирослав!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ајмо оче Мирославе, у четири руке.

Засвирају и заћевају: „I can t get now satisfaction!” Обојица се же- сћоко унесу у свиранје. Музика их ѿнесе. Одједном Васа сћане.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Какви би нас двојица били на филму, а? Оче Мирославе, занима ли вас филм?

СВЕШТЕНИК: Искрено... Не.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А бунда?

Свешћеник га збланује леда. Васа усћане од клавира. Доноси скућоцену бунду. Облачи је свешћенику.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Мени је мало велика, али теби је таман! Ко да је Тито по твојој мери медведа убио. Ајмо за клавир!

Свешћеник, у бунди, збуњено крене за Васом. Седну за клавир.

СВЕШТЕНИК

И ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Заједно)

I can t get now satisfaction!

Васа одједном пресћане да свира.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А могли би и ону нашу...

СВЕШТЕНИК: Коју нашу?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па ону... Мрш на Дрину!

СВЕШТЕНИК: Ти... ти... тиии...

Свешћеник добија ећилећичарски наћад. Пада. Грчевићо се ћрза у бунди на ћоду. Пена му излази на усћа. Одједном усћаје као да нићића није ни било.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта је сад?

СВЕШТЕНИК: Ма нисам ја дошао да свирамо...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: ?

Свешћеник скида бунду. Пружа је Васи.

СВЕШТЕНИК: Надам се да нећеш замерити.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А не... не могу да верујем! Ти то мене хоћеш да увредиш? Па знаш ли како ти стоји? Изгледаш као руски патријарх!

СВЕШТЕНИК: У Русији је минус тридесет! А ја служим у Србији!
(Пауза)

Да сам хтео да носим бунду не бих облачио мантију.

Пружи Васи бунду. Васа је несигурним ћокрећом ћрхвћићи у руке.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Извини, нисам мислио ништа лоше. Добро, даћу ја опет неки прилог цркви, онако конкретнији. Јел фали можда неки крст за куполу... Јел може од 18 карата или мора баш 24-ворокаратни?

СВЕШТЕНИК: Другим сам послем овде, Василије!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Аха. Е па ајде онда, оче, исповеди се, шта ти је на души?

СВЕШТЕНИК: Ја сам дошао да те молим да у петак, у Велики петак, дођеш код мене у цркву да се...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Да се шта? .

СВЕШТЕНИК: Да се исповедиш, сине и брате, ШКОЛСКИ мој!
Гледају се очи у очи. Свешћеник се нагло окрене. Оде.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(За свешћеником)*
Немој то да ми радиш, Мики. Ти бар знаш! Шта је теби? Зашто ја да се исповедим? Па ја мрава...
Зашто јаааа?

Клекне према њублици.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И кад сам грдио,
И кад сам мазио,
о ја сам пазио,
Да мрава не бих,
о не бих згазио!
Клинац ми један
Језик је плазио
Па сам га мало
Тек унаказио,
Ал мрава ја не бих
О не бих згазио!

Крај сонџа.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Публици)*
А шта ви буљите тако романтично? Шта је? Верујте ми ја не уем да вас сада све разумем. Људи, идите кући док се не деси неко зло!

Крај сцене.

5. СУСПРЕТ

Васа седи у неком кафићу. Добује њрсїима њо сїолу. Чека. Коначно се њојављују Цане Шипка и шелохранїићели. Телохранїићели имају косу везану у рејове. Цане, као да не њрїмећује Васу њроће до њросценијума.

ЦАНЕ ШИПКА: (Публици)

Ви наравно знате да једна псећа година износи седам људских. Али, оно што сигурно не знате је да у нашем послу једна људска година износи седам псећих. А видите овог што добује прстима... Е тај нервозни вам је проживео пуно и наших и керећих...

Ма тај брзином ноја живи годинама морске корњаче! И свашта зна! Кад се само сетим како нас је учио да извучемо нож из човека а да не запне за ребра како би одмах могли да убодемо следећег... Док су друга деца месила колаче од брашна и блата он је месио пластични експлозив... Тако се играо. И увек је имао одговоре на сва питања, увек је знао да нас преигра ко клинце, увек... Али биологија ради за мене! Макар дошао крај његовим керећим годинама, но пасаран. Ја сам на све спреман.

Наљло се окрене њрема Васи.

ЦАНЕ ШИПКА: (Васи, шокиран)

Брате, ти си дош'о сам.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А како бих другачије? Па ти си један мали Цане Шипка...

ЦАНЕ ШИПКА: Ја сам Цане Краљ!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ауу... Да, да... Краљ курви и педера... А знаш ли ти што мене зову Булдожер?

ЦАНЕ ШИПКА: Па оно као, много си јак...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Зато што сам индијанце као што сте ви затрпавао булдожером. И ти онда питаш што сам ја дошао сам. А ја не питам што си ти дошао са својом ЛГБ парадом? Да ли ти уопште знаш како се код мене долази... Да ли ти знаш колико сам ја...

Скочи са маказама у рукама. Исече рејове тлохранићелима.

ЦАНЕ ШИПКА: Како се оно каже... конзервативан?

Тлохранићели поваде ишићоље.

ЦАНЕ ШИПКА: *(Тлохранићелима)*

Мрш напоље!

Тлохранићели невољно и прећећи изађу.

ЦАНЕ ШИПКА: Брате, мало си нервозан? Ево сад смо егал, сами, очи у очи.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па хајде, скочи! Немам времена да се замлађујем. Шта хоћеш?

Цане се смешка све време.

ЦАНЕ ШИПКА: Да мало сарађујемо.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: На основу чега? Ја се бавим само легалним пословима. Добио сам на тендеру, ти си изгубио, и?

ЦАНЕ ШИПКА: Па зар нисам био довољно транспарентан?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Више него што треба. Зато разговарамо.

ЦАНЕ ШИПКА: Јеби га, извини за клинца. Сам ми је упо у шољу. Како се то зове... колатерална штета.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Аха. И шта ти хоћеш?

ЦАНЕ ШИПКА: Да преговарамо.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Подсмешљиво)*
Ти и ја? Око чега?

ЦАНЕ ШИПКА: Ах! Ти и ја! Како то лепо звучи. Па кад се само сетим како си ме вадио из њесра... како си ме учио...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Немам времена... немам нерава... Ни да те гледам ни да те слушам. Зини више! Почести се где те сврби!

У шом тренућу инфрацрвена тачка шетња по Цанећовом телу. Заусијави му се на челу. Васа нервозно одмахне руком. Тачка се склони.

ЦАНЕ ШИПКА: На тендеру за путеве моја фирма је била мало иза тебе. Нелојално си нас победио.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И? Хоћеш проценат?

ЦАНЕ ШИПКА: Било би центлменски.

Васа извади коверџу из џепа. Баци је њед Цанеџа. Цане самозадовољно сїрїа коверџу у џеу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: То је то?

ЦАНЕ ШИПКА: А не. Сад си само платио карту за биоскоп. Следећи тендер је за градњу на Неимару? Чуо си за то?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Наравно да јесам. И?

ЦАНЕ ШИПКА: Па као што знаш, моја фирма није довољно солвентна...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Не знам пријатељу, како да ти помогнем, осим финансијски.

ЦАНЕ ШИПКА: *(Насмеје се)*

А не. Има нешто и веће од шке.

ВАСА

Слушам.

БУЛДОЖЕР:

ЦАНЕ ШИПКА: Да се не појавиш на том тендеру.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Само то?

ЦАНЕ ШИПКА: Па да се и ми мало легализујемо...

Васа му ѓружи руку.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Сматрај да ти је то завршено.

ЦАНЕ ШИПКА: Васо, брате, велики си цар. Дао си и нама малима део колача. Увек ћемо те поштовати. Увек ћеш бити цар! Дај да ти пољубим руку.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ајде, ајде.

Цане усїане. Задовољан излази. Чим изађе уїрчавају Баїїнаи и Јуришник са хеклерима у рукама. Црвене пїачке из њихових оїїи-чких нишана шетїају по сцени.

БАТИНАШ: Па што их не порокасмо?

ЈУРИШНИК: Онолике паре однеше...

БАТИНАШ: Не могу да верујем! Дао си им све што су тражили...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Доста више!

У пїом пїренуїку Цане Шипка се враћа са ошшианим пїелохраниїељима.

ЦАНЕ ШИПКА: Је ли пичке, где ми је BMW-е?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: BMW-е?

ЦАНЕ ШИПКА: (*Заїлаче*)

Моја црна седмица?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Седмица на лотоу?

ЦАНЕ ШИПКА: (*Кроз сузе*)

Немој ме зајебаваш!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Колико ја знам ви сте дошли ГСП-ом.
(*Баїїнашу и Јуришнику*)

Момци, јесте ли видели ви неки BMW-е?

БАТИНАШ И

ЈУРИШНИК: (*Заједно*)

Ма нееееее...

Цанетїови „џолоретїи” пїелохраниїељи ваде пїишїоље.

ЦАНЕ ШИПКА: (*Телохраниїељима*)

Мрш напоље!

Цане вади исїи ковератї који је добио од Васе. Рука му се пїресе. Враћа ѓа Васи. Васа узме ковератї. Брзо, вешїим пїокреїиом, броји иаре. Сїави ковератї у цей.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Врїи пїрсїен на уздигнуїом средњем пїрсїиу*)
Нешто ми се јавља да се један црни BMW, седмица паркира испред твоје куће. Ти си много срећан човек. Како се то зове?

ЦАНЕ ШИПКА: Бинго, мајку ти јебем!

Излази.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Публици)

Да ли сте чули за ону басну о зецу и корњачи? Е па ако нисте... ја вам је сигурно нећу испричати.

Мрак. Крај сцене.

6. НЕГАТИВНА КРИТИКА И ПОБЕДА ПРАВЕДНЕ ПОЛИТИКЕ

Дневна соба. Жанета хистерично вршиши.

ЖАНЕТА: Аааааааа! Овим бих га рукама! Сад бих му главу откинулааа!

СТЕФАН: Немој мама, написаћу ја нову, бољу песму.

ЖАНЕТА: Твоја песма је дивна! Ја знам, ја сам студирала светску књижевност! Ово говно критичарско да те тако поплује! Нек он напише такву поезију ако може.

Васа улази смркнућ.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Какав је ово казачок! Не може да се живи од вашег урлања.

СТЕФАН: Извини, тата. Мама је љута...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Што је љута?

СТЕФАН: Па... ја сам написао једну песму и...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Збланућ)
Шта си урадио?

СТЕФАН: Песму... написао...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Е сад ћу ја да полудим! Ја га спремам да буде министар, да буде неко! А он... пише песмице. Извини, а ко ће да пева ту песму?

СТЕФАН: Нико.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Како нико?

ЖАНЕТА: Тако што је то поезија! Песма за читање, говорење, шапутање, промишљање, анализу на часу... А ја сам љута на ово говно од критичара, на ову особицу што је за твог сина написала... Показује часопис „Каме-нолом”.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Озверен*)

Шта је ОНА написала за мог сина?

ЖАНЕТА: (*Чииа из Каменолома*)

Превазиђена форма испуњена наивним нихилизмом у покушају да на квази ничеовској платформи укаже на страхоте подељене личности...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: То је написао!?

ЖАНЕТА: То!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па то мени неко намешта. Мени! Има ли још нешто лоше што бих данас могао да чујем!

ЖАНЕТА: Шта је још било?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Онај кретен од Чакија! Није прошао на изборима.

ЖАНЕТА: Шта кажеш!? Онолике паре...

Улази Часлав. Приићић је. Носи два шамѿањаца у рукама. Веома је весео.

ЧАСЛАВ: Победа! Победа! Победа!

(*Васи*)

Човече! освојили смо три посланичка мандата!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Јел ти хоћеш да те сад убијем, на лицу места!

ЧАСЛАВ: Како не схваташ? Па то је боље него да имамо већину. Без наше три подигнуте руке ништа не може да се изгласа. Сад ће сви да тргују са мном. Сад ће мало Часлав да се пита! Ко је сад мали и дебео, а?

Тек ѿада ѿримећи да су сви смркнући.

ЧАСЛАВ: Госпођо Жанета, Стефане, сине наш? Шта вам је? Да ли се нешто страшно догодило?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ништа! Осим што наш син уместо да мисли о каријери пише песмице.

ЧАСЛАВ: Па то је сјајно! Па то је дивно! Честитам! Па он управо ради за каријеру.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ко је овде луд?

ЧАСЛАВ: *(Васи)*
Препусти политику нама професионалцима.

Часлав загрли Сїефана.

ЧАСЛАВ: Стефи и ја знамо да је то добро за његов сирикулум вите.

Васа се крсїи.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Христе боже, распети и свети...

ЧАСЛАВ: Многи светски председници држава, министри и тако даље су некад писали драме, романе, песме. Сад имају сву власт овог света, имају лову, немају више времена за писање а и који ће им курац.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У овој кући се не псује!

ЖАНЕТА: Е стварно се овоме од вас нисам надала.

ЧАСЛАВ: Добро, добро, извињавам се.
(Насїавља Сїефану)
Сине, па њима дадиље из Крејзи Хорса...
(Палцем наїрави нейрисїојан израз їрема усїиима)
...читају пред спавање. Парама државних обвезника плаћају манекенке, артисткиње, курве!

ЖАНЕТА: *(Зблануїа)*
Мислим, стварно...

ЧАСЛАВ: Ама, пустите нас да се договоримо! Сине Стефане, озбиљни смо људи, сад кад смо победили, ти и ја морамо да причамо о послу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Значи, сине Стефане, пошто сте победили, бирај за почетак, чега хоћеш да будеш министар.

СТЕФАН: Јел мора баш одмах. Ја бих да пробам да напишем нову песму и да им покажем...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Доста више! Па јел видиш да ти не иде?

СТЕФАН: Добро, тата. Ако баш мора... можда министар културе?

ЖАНЕТА: Браво сине! Дивно! Па тако ћеш моћи одмах да се осветиш овом говнету од критичара.

СТЕФАН: Мама!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Никако! Па тамо раде само...

ЧАСЛАВ: Само полако, само полако. Не бих ја баш тако. То је лепо, звучи лепо, можда чак и слатко у неком смислу...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И мармелада је слатка па је не једем!

ЧАСЛАВ: (*Стефану*)
Чињеница је да у култури нема пара... најнижи буџет од ког сви отимају. Што би рекао један паметан човек: „И зец шиљи курац на сироче”.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Чаславе, молим те! Стефан није завршио Оксфорд да би слушао такве „мудрости”!

ЧАСЛАВ: (*Васи*)
Добро, добро, извињавам се.
(*Насијави Стефану*)
И сви те пљују, свима си крив... а ти, таман што помислиш да си нека власт они те смене и врате у тај твој...
(*Чијија са часописа назив*)
... Ка-ме-нолом да пишеш песме. А тамо те, у међу-времену сви мрзе јер си био нека власт и ништа за њих ниси учинио...

СТЕФАН: Добро. Онда нећу да будем министар културе.

ЧАСЛАВ: Будимо реални. Помоћник министра за дијаспору.

ЖАНЕТА: А зашто не министар?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Чаславу, кроз зубе*)
Више сам очекивао од тебе.

ЧАСЛАВ: (Васи)
 Само полако. На том месту неће бити изложен нападама а научиће посао. У међувремену ће се наше три посланичке ручице размахати у Скупштини и селимо га где?
 (Публици)
 Нека то остане моја мала тајна.

Васа му да знак да њође за њим. Измакну се у сїрану.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Пази, не буде ли тако како кажеш...

ЧАСЛАВ: Ја да зајебем? Па ја бих сад славио на твом месту. Дај ону пудријеру. Ред је да се частимо. Па победили смо.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Додаје Чаславу њудријеру)
 Само да мали не види. Капираш како је осетљив?

ЧАСЛАВ: Наравно. Не брини се.

Часлав се „чаићава” као луд. Поїом узима елекїиричну ѓиїару.

ЧАСЛАВ: (Публици)
 Овоме се нисте надали. Фендер стратокастер!

Крећу рифови. Часлав њева њублици као да је сам на сцени.

ЧАСЛАВ: О ја сам – необријани берберин! Кољем вас и шишам И по вама... О, Боже, шта ја то певам... Па ипак сам ја... ја... јајаја... Необријани берберин! Ко се буни тај се збуни. Ко ми даде тај имаде, Sex and drugs and rockandroll! Своје мајке кучкин син-Необријани берберин! Увек љигав, увек фин, Необријани... о је! It s all my brain and body need!

Завршава на коленима ѓрема њублици. Васа му ѓрилази. Таїка ѓа часоїшом њо рамену. Часлав се ѓрѓне.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Чаки, да те питам нешто.

ЧАСЛАВ: Питај.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ко финансира ову жуту штампу... Овај Сраменолом?

Крај сцене.

7. ЧАСЛАВ КРИТИКУЈЕ

Часлав, Васа и Стефан у Васином кабинету.

ЧАСЛАВ: Извини! Пријатељство је пријатељство али све има своје границе! Ја сам јако љут!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Сине, зашто је Чаки љут?

СТЕФАН: Па тата... рекли сте ми да тамо треба да учим. А ја знам да учим. Ја сам ипак завршио...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Знамо шта си завршио. Зашто је Чаки љут?

СТЕФАН: 30.000 евра је пуно пара у овој земљи, а поготову за то министарство. А један је човек хтео само преко једног уговора да то све себи једном...

ЧАСЛАВ: И он то није потписао!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Стефану*)
Па шта је теби! Је ли то тебе напао неки напад морала?

ЧАСЛАВ: Наравно, то би све било добро да си схватио суштину. У реду је да се ти бориш против криминала. Али, искључиво у оквиру система! А наш систем каже: Само нас закон чини слободним! А наш закон... Ма шта ја причам? Ја сам јако љут!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Има право!

СТЕФАН: Па ја сам тамо сад на важном месту са ког треба да укажем... Тако сте ми рекли, тако сам прочитао у опису радног места...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ти си тамо да напредујеш, а не да будеш пандур!

ЧАСЛАВ: Па, сине, што ме ниси питао? Мој трећи телефон је увек укључен само за тебе. Одмах бих ти рекао шта да радиш.

Васа ухватио Стефана за ревере. Унесе му се у лице.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Знаш ли ти који је омиљени стих твоје мајке? Увек ме то дирне...

СТЕФАН: Знам.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Који?

СТЕФАН: „Не морам ја баш све да знам”.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па?

СТЕФАН: Па ништа. Погрешио сам. Извините.

ЧАСЛАВ: Ја сам и даље љут!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (*Чаславу*)

А да ти мало спустиш лопту? Ипак је то мој син!

ЧАСЛАВ: Извини, јеби га. Много сам напет. Можда сам мало претерао.

Исїије виски. Смирује се.

ЧАСЛАВ: Али да не потпише уговор... Мој уговор! Мислим ја сам ипак љут! Ти знаш какав сам ја! Ја могу и да убијем!

(*Извади бови нож*)

Знате ли ви шта је ово? Бови нож! Служи само за убијање! Знате ли ко ми га је поклонио?

(*Забације нож у сїо*)

Најчувенији атентатор у нашој земљи! Погледајте само колико рецки има на дршци!

Васа вади нож из сїола.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Унесе се Чаславу)

Знаш ли ти колико кошта овај сто?

ЧАСЛАВ: Мање од онога што сам због њега изгубио! Врати ми нож.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Није то за тебе. Можеш да се повредиш.

ЧАСЛАВ: Врати ми нож! Ја сам љут!

Васа сїавља нож у фиоку од сїола. Закључава фиоку. Са два ирсїа ухваїи Часлава за раме. Одведе га у сїрану.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Престани да се понашаш као нашмркана будала. И концентриши се на проблем. Шта ћемо сад с њим?

ЧАСЛАВ: Па шта ћемо? Овде му опстанка нема. Одмах у СМИП! Саветник министра иностраних послова! Али да ме слуша!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Мислим да си у праву. Нека тако и буде. Одмах у ватру! Па нека схвати да не може баш како он хоће!

ЧАСЛАВ: (*Стефану*)
Јеси ли чуо? Од сад да ме зовеш за све! На трећи телефон! Резервисан само за тебе! Јел јасно?

СТЕФАН: Јасно. На трећи број.

Крај сцене.

8. ИГРАЊЕ ИГАРА

Стефан и Долорес у Стефановој соби.

СТЕФАН: И каже он мени: „зови ме на трећи телефон?“ Па до јаја.

ДОЛОРЕС: Не разумем, шта је ту до јаја?

СТЕФАН: Па само криминалци мењају бројеве. Ето мој тата има исти број од кад су се појавили мобилни телефони. И ти сумњаш да је мој тата кримос...

ДОЛОРЕС: Јеси ли сигуран да то није број који је годинама чувао само за тебе?

СТЕФАН: Е само настави да ме палиш. Јел знаш ти како мој тата кара? Он је познати јebач.

ДОЛОРЕС: Зашто ти и ја једном не можемо да се креснемо без играња игара?

СТЕФАН: Можда и можемо, али немој сад, молим те.

ДОЛОРЕС: А зашто не сад?

СТЕФАН: Зато што сам сад смислио нешто ново. Имам изненађење за тебе.

Стефан извади један диск.

ДОЛОРЕС: Шта је то? Неки порњић?

СТЕФАН: Не било какав. Ово сам нашао у татином столу. Сто посто је сликао себе како кара.

ДОЛОРЕС: Е, извини али мени је то мало болесно.

СТЕФАН: Молим те, само још овај пут. Па биће лудило! Ајде да се карамо док гледамо како мој тата кара.

ДОЛОРЕС: Обећај ми да ћемо престати с тим. Обећај...

Стефан је сїрасївено њољуби у усїа.

СТЕФАН: Обећавам.

ДОЛОРЕС: *(Перверзно)*
Добро, хајде онда да видимо како твој тата јебе.

Стефан несїрїљиво убацује диск у DVD. На њлазма њтелевизору њојављује се амаїерски снимак. На снимку Васа Булдожер, у маскирној униформи, десетї година млађи, булдожером заїрїава неки канал. Кашика булдожера њодїже земљу. Просїа је њрема камери. Мрак.

9. СТРИПТИЗ БАР

Стефан њїје виски за шанком. Риба Мерцедес и Риба BMW се убијају од израња уз шїйку. Стефан жледа весїи на ТВ-у.

СПИКЕР: Следи црна хроника. Полиција је утврдила да леш без главе, руку и ногу који је јуче пронађен на Кошутњаку припада књижевном критичару часописа Каменолом Петру Миловановићу. Како несретни критичар није одраније познат полицији претпоставља се да је страдао грешком у обрачунању криминалних кланова.

Стефан шокиран, заїлаче. Цане Шїйка њрїлази Стефану. Загрли га. Искључи ТВ.

ЦАНЕ ШИПКА: Зипа малог! Е, јел знаш да сам купио и ово место. И овде сам газда!

СТЕФАН: Хоћу да радим с вама.

ЦАНЕ ШИПКА: Ма немој да сереш. Да будеш конобар? Да носиш гајбе?

Пауза. Гледају се.

СТЕФАН: Ајде, лаку ноћ.

ЦАНЕ ШИПКА: Јебо те, исти си тата, што се одмах љутиш?
(*Риби BMW и Риби Мерцедес*)
Ајде пичке! Зашто вас плаћам?

РИБА

МЕРЦЕДЕС: Па шта да му радим...

РИБА BMW: ... кад неће.

Стефан зајали најоље. Цане ѿиџрчи за Стефаном. Ухваћи га за косу.

ЦАНЕ ШИПКА: Где си пошао! Оћеш опет у шољу?

СТЕФАН: Нећу! Извини, извини!

Раслаче се.

ЦАНЕ ШИПКА: Ајде, ајде. Нисмо ни ти ни ја криви.

СТЕФАН: Па нисмо!

ЦАНЕ ШИПКА: Хоћу ја да радим с тобом! Знам ја на каквом си ти сад месту. Али... Мораш да ме слушаш. Немој да буде шоља!

СТЕФАН: Слушаћу.

ЦАНЕ ШИПКА: Време ти је да постанеш човек, да сам направиш нешто у животу. Са својих десет прстију!

СТЕФАН: Ја то могу! Ја то хоћу!

ЦАНЕ ШИПКА: Онда мораш да га победиш!

СТЕФАН: (*Рида*)
Како, како, како...?

ЦАНЕ ШИПКА: На правом си месту. Шта мислиш.. Урадимо ти и ја један озбиљан посао. Дипломатска пошта, ти то можеш, лако ћемо. И онда...

СТЕФАН: Шта онда?

ЦАНЕ ШИПКА: Пази, ја сам доста и у овом порно бизнису.

СТЕФАН: И?

ЦАНЕ ШИПКА: Па рецимо... да стицајем околности ја знам како ти то радиш... гледао сам те за овим шанком!

СТЕФАН: Мени више не може да се дигне.

ЦАНЕ ШИПКА: Ајде! Па ја сам био присутан. Силвестер Сталоне, мало дете за тебе! Слушај, креснеш Мерцедеса или BMW-еа, свеједно. И?

СТЕФАН: Шта и?

ЦАНЕ ШИПКА: Пошаљемо снимак твој тати. Да ли ће ти се дићи ако знаш да ће твој тата гледати како јебеш у најчувенијем стриптиз бару на Балкану?

СТЕФАН: Ођу обе! Обеее!

Зарида. Крај сцене.

---

10. ОСТАЈТЕ ОВДЕ

Стефан и Долорес у кревету.

СТЕФАН: Не могу, не могу, не могу...

ДОЛОРЕС: Није то ништа страшно, Стефи. Решићемо ми то.

СТЕФАН: Нећемо.

ДОЛОРЕС: То се свакоме може догодити.

СТЕФАН: Нисам ја свако!

ДОЛОРЕС: Знаш ти си... Бул...

Узризе се за језик. Стефан је ледено погледа.

СТЕФАН: Ја сам НИКО.

ДОЛОРЕС: А да узмеш нешто да читаш, да напишеш неку песму, да опереш косу за промену... Да почнеш да идеш на посао?

СТЕФАН: Мени не може да се дигне.

ДОЛОРЕС: Отићи ћемо одавде. Далеко. Имају у свету клинике за то... па то се лечи.

СТЕФАН: Не постоји клиника која ме може излечити од њега, не постоји место на ком се могу сакрити... Знаш шта? Иди ти. Доћи ћу ја за тобом, чим се мало средим.

ДОЛОРЕС: Не идем ја нигде без тебе. Не могу више да те гледам како пропадаш. Где је нестао онај дивни човек са Оксфорда? Ево, играћемо се разних игара или се нећемо играти игара или ћемо... шта год хоћеш...

СТЕФАН: Мени не може више да се дигне.

ДОЛОРЕС: Стефи, то нам је једини излаз. Морамо да одемо заједно.

- СТЕФАН: Нисмо се ми заједно родили.
- ДОЛОРЕС: Шта кажеш?
- СТЕФАН: Зар би се ти и ја икад срели да твој тата није хтео да се увуче у буљу мом тати?
- ДОЛОРЕС: Или можда обрнуто? Стефи, молим те, идемо одавде, што даље! Ја ћу све да средим. Кретену, брига ме да ли ти се диже или ти се не диже, ја те волим!
- СТЕФАН: Пази, ово можемо да разрешимо тако што ћу ти рећи да ја тебе не волим или ћу те извређати па ћеш отићи или ћеш једноставно схватити... Ја не идем!
- ДОЛОРЕС: Не можеш тек тако после свега...
- СТЕФАН: Наравно да могу.
(Унесе јој се у лице)
Схвати да ово међу нама никад није ни ваљало.
- СТЕФАН: Нећу више да учествујем у бедном ријалитију који су нам очеви приредили. Сад је крај! Је ли ти јасно? Крај!

Долорес зарије ѓлаву у шаке. Крај сцене.

11. СУСРЕТ СА СВЕШТЕНИКОМ

Стефан долази код Свешћеника. С враћа клекне пред њега. Обгрли му колена. Он се измакне. Неиријачно му је.

СВЕШТЕНИК: Због тате си овде?

Срефан ћочне да ѓлаче. Свешћеник га загрли. Стефан рида.

СТЕФАН: Због себе.
(Пауза)
Не могу више да водим ѓубав.

СВЕШТЕНИК: Па ја ћу да ти испричам све о твој тати. Онда ћеш сигурно оздравити.

СТЕФАН: Ајде. Ајде, молим те.

Крај сцене.

---

12. ДИПЛОМАТСКА ПОШТА

Радни кабинет Васе Булдожера. Присуїни су Васа и Часлав.

ЧАСЛАВ: Не можемо да ухапсимо Цанета Шипку!

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па јавна је тајна да је он то урадио! За кога ти радиш, за њега или за мене?

ЧАСЛАВ: Како не схваташ, дрога је нађена у дипломатској пошти нашег конзула.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Па?

ЧАСЛАВ: Па шта па? Па твој син је умешан и то дебело!

Крај сцене.

---

13. КРВАВА ШАРЕНА ЛАЖА

Чаки и Долорес.

ДОЛОРЕС: Јел се сећаш, кад сам била мала, па кад нисам знала шта је то шарена лажа, а ти си ми је стално обећавао. Знаш да ја и сад верујем да та шарена лажа негде стварно постоји.

ЧАСЛАВ: Теоријски можда, али...

ДОЛОРЕС: И ја зато тата, сад идем на једно краће студијско путовање... идем да покушам да је нађем и... никад се више нећу вратити.

ЧАСЛАВ: Ја се надам да ниси узела неку дрогу или нешто слично... Знаш, то ако једном пробаш...

ДОЛОРЕС: Никад нисам била свеснија.

ЧАСЛАВ: Ако је то нешто због тог Васиног снимка ... ја те уверавам, ја знам све о томе! Њему су и раније намештали... то је најобичнија аматерска фотомонтажа!

ДОЛОРЕС: Тата, такси ме чека.

ЧАСЛАВ: Ја морам да знам где идеш! Ако ништа друго, реци – како да ти шаљем паре. Ја сам одговоран човек! Ја морам да се бринем о твојој егзистенцији. Сад кад мајке нема...

ДОЛОРЕС: Мајке нема већ двадесет и две године! И стално понављах: „Сад кад мајке нема!.. Нема је јер си је ти отерао!

- ЧАСЛАВ: Твоја мајка је била жена са дијагнозом! Па која нормална би оставила мужа са дететом од шест месеци у рукама... И то са девојчицом!
- ДОЛОРЕС: Новине су другачије писале.
Вади из ѿорбице ѿжуйтеле новине.
- ЧАСЛАВ: Ха!?
- ДОЛОРЕС: Ха! Тада нисам знала да читам, а сад ето мало сричем... Отео си ме од ње! Монтирао си судски процес... и тада ти се могло.
- ЧАСЛАВ: Новинарски сензационализам! И? Ти сад хоћеш да одеш зато што си у то поверовала?
- ДОЛОРЕС: А не! Ја не знам у шта да поверујем, не знам коме... сви сте ви једна велика крвава шарена лажа и зато једино знам да морам да одем!
- ЧАСЛАВ: Преварио те дечко? Па ја ћу му лично... Опуштено, то ћемо средити.
- ДОЛОРЕС: Све сте средили што сте могли да средите. Да ли би био љубазан да ми придржиш капут...
- ЧАСЛАВ: Молим те, помози ми. Реци, како да те преварим да останеш?
- ДОЛОРЕС: Да ме превариш?
Долорес загрли оца.
- ДОЛОРЕС: Тата. Драги мој тата. Да ли је тебе икад ико волео?
- ЧАСЛАВ: *(Слежне раменима, ѿросѿодушно)*
А зашто би?
- ДОЛОРЕС: Деди! Тати!
- ЧАСЛАВ: Ти плачеш?
- ДОЛОРЕС: Морам да идем.
- ЧАСЛАВ: Али где путујеш? Шта ћеш да радиш, од чега ћеш да живиш? Дете?
- ДОЛОРЕС: Све ће бити у реду. Само немој да ме тражиш... никад и нигде и НИКО! Волим те, тата. Збогом!
- Долорес с кофером у руци исѿрчи најоље. Часлав збланујѿ гледа за њом. Сѿѿа ѿуну чашу вискија. Седне на ѿод. Разрогачено гледа свој одраз у чаши.*
- ЧАСЛАВ: Кулирај, Чаславе. Мир је увек у центру вртлога. Ипак је најважније што ти увек знаш себи све да објасниш. Па ваљда ћеш и ово. Стрпљен спасен, Чаславе, само полако.

(Гледа у чашу као у сїааклену куґлу)
Чекају те велика дела... Можда чак и нова деца,
можда чак и... Чаки, Чаки!

Искаїи виски. Крај сцене.

14. ОТАЦ СИН

Васин радни кабинетї. Присуїни Васа и Сїефан.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Јесам ли ја то негде погрешио? Јесам ли?

Сїефан ћуїи.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Да ли ти знаш да је тај индијанац мој смртни непријатељ?

СТЕФАН: Знам.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: И ти си нашао с њим да радиш бело! С мајмуном који ти је гурао главу у шољу! Па како је то могуће? Је ли те натерао? Је ли те уплашио?

СТЕФАН: Није. Ти си тако хтео.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта сам ја хтео?! Ја сам хтео да будеш министар па да ти и ја радимо заједно, легалне послове, да цео свет буде наш! А он ваља гудру с мојим непријатељем! Мој син! Моја крв!

СТЕФАН: Ако бих ја сад пожелео да одем одавде... да почнем неки нови живот... да пробам нешто сам да урадим... Јел би ме ти пустио?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Покушаш ли још једном да побегнеш обезбеђењу овим ћу те рукама убити. Јел ти јасно?

Улази Баїинаш. Носи DVD у руци.

БАТИНАШ: Индијанац Шипка ти шаље некакав DVD.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Дај да видим!
(Узима DVD. Сїефану)
Питао сам је ли јасно?

СТЕФАН: Ма важи, тата.

Стефан, нагло, уз ломљаву сѣакла, искочи кроз зашворен ѣрозор.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Држите га! Овим ћу га рукама! Држите гааа!

Крај сцене.

15. ИСПОВЕСТ

Васа се исповеда у цркви.

СВЕШТЕНИК: (*Васи*)

Радује ме што те овде видим. Бог је велики. Олакшај душу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ја сам све урадио за моје дете. А он ми забија нож у леђа. Мирославе, он ради дрогу с мојим непријатељима.

СВЕШТЕНИК: Овде си да исповедиш своје грехе а не његове.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Плаћао сам му дадиље, школе, факултете, возаче... Хамера сам му купио, све! А он овако! Мени, мени, мени...

СВЕШТЕНИК: Нећемо се сад хвалити. Исповеди се. Василије, брате, па што те зову булдожер? Зар никад ниси починио никакав грех?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Јесам.

СВЕШТЕНИК: Који?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Паркирао сам аутомобил испред капије једном комшији.

СВЕШТЕНИК: И?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: То је све.

СВЕШТЕНИК: Какав си ти то човек? Зар ни на овом светом месту... Па имаш ли ти икаквих циљева, жеља у животу...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Имам само једну – да извучем сина из лошег друштва.

СВЕШТЕНИК: Па онда се исповеди, човече.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Пре неки дан сам... паркирао аутомобил... испред капије једном комшији а он је после бацио бомбу у моје двориште...

СВЕШТЕНИК: Ја сам смртан човек. Мене можда можеш подмитити бундом, али Бога тешко. Школски, ја ти више нисам у помоћ, нек Свевишњи буде.

Свеишћеник устїане. Оде. Васа извади њудријеру.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Бог, Ђаво, Ђаво, Бог, Бог, Ђаво...

Васа дубоко ушмркне из њудријере.

16. ОЧИСТИМО СРБИЈУ

Сїрїиїиїиз бар. Журка. Сви шмрчу кокаин, Иґрају уз ґласну музику. Риба Мерцедес и Риба BMW се мазе. Телохранїићели се иїакође ґрле иґрајући. Цане Шїиїка иїлеше са Сїефаном око шїиїке. Додаје Сїефану њудријеру.

СТЕФАН: Ја то никад нисам пробао.

ЦАНЕ ШИПКА: Увек постоји први пут.

Сїефан шмркне из њудријере. Цане ґа сїрасїевено љуби у устїа. Сїефан се иїривија уз Цанеиїа. Изненада, иїоїуиї командоса, у кафић уїадају Васа Булдожер, Баїинаиш и Јуришник. Баїинаиш и Јуришник хеклерима са иїриґушивачима иїобију иїелохранїићеле и девојке. Васа убије Цанеиїа ножем у враиї. Сїефан извади Чакијев бови нож.

СТЕФАН: Ви сте сви луди! Оћеш и мене да убијеш, тата? Па да ме после затрпаш булдожером?

Замахне ножем иїрема Васи. Васа се измакне.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Склони тај нож! Склони кад кажем!

СТЕФАН: *(Баїинаишу)*

А ти? Оћеш ти да ме убијеш.

Залейи се ножем на Баїинаиша. Баїинаиш махинално иїуца из хеклера у Сїефана.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Шта радиш, лудаче? То је мој син! То је мој син!

СТЕФАН: Није он, тата. Ти... ти си ме убио.

Стефан падне мртв. Васа зграби хеклер бајинашу из руку. Бајинаши га немо гледа. Васа пуца у Бајинаша. Окрене се према Јуришнику.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А ти? Шта ме ти гледаш?

Пуца и у Јуришника. Баци хеклер на под. Клекне поред Стефана.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Где сам погрешио? Где сам погрешио, Стефанеее! Синеее!

Мрак. Крај сцене.

17. ШТА ЈЕ ВАСА ХЕКУБИ А ШТА ЈЕ ХЕКУБА ВАСИ

Дневни проситор код Васе Булдожера. Кроз отворена вратица огромног куйашила види се Жанетица у кади. Гласно, мумлајући, пројисно надрожирана, чисти кришнику на Стефанову песму.

ЖАНЕТА: Превазиђена форма испуњена наивним нихилизмом у покушају да на квази ничеовској платформи укаже на страхоте подељене личности...

Жанетица клоне. Из каде испадне њена рука са пресеченим венама.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Је ли ти сад јасно што мрзим завесе. Кућа се најлакше запали кад креснеш завесу. Ја сам то сто пута...

Васа седи испред екрана на којем се виде слике са камере. Шмрче и буљи у екран. Цела кућа је језиво ћусица. Нема кувара, ћослуђе, обезбеђења. У кућу улази Часлав. Пење се сипейнишићем. Улази у дневну собу.

ЧАСЛАВ: Нигде живе душе. Где ти је обезбеђење?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Небитне отпустио, најверније побио.

(Празно зурити испред себе)

Издаја је само питање времена.

Часлав примети Жанетицино тело у кади.

ЧАСЛАВ: Жанета!

Појрчи у куйашило. Уместио Жанетице обгрли клозетјску шољу. Чује се како гласно повраћа. Унезверен враћа се у собу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Донео си ми шаре?

Часлав из цєїа вади їасош. Васа ља одмах љледа їрема свейлу ламїе.

ЧАСЛАВ: Оригинал. Мораш одмах да палиш. Одаћу ти строго поверљиву тајну – држава је објавила рат криминалу.

Васа доноси две чаше їуне вискија. Једну дода Чаславу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: У то име...

Часлав сручи виски у себе їре неђо шїїо наздраве.

ЧАСЛАВ: (Зљрожен)
Бурбон? Знаш да не волим бурбон.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Виски. С укусом бурбона.

ЧАСЛАВ: Надам се да се више никад нећемо видети. Уосталом, сад је за тебе све чисто, нема ни потребе...

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Нећемо. Не брини се. Никад више.
(Пауза)

Имам само још једну малу молбу.

ЧАСЛАВ: Слушам.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Молим те да одеш у парк преко пута, да седнеш на клупу и да лепо умреш.

ЧАСЛАВ: Шта кажеш?

ВАСА

БУЛДОЖЕР: За пет минута ћеш имати срчани удар који нећеш преживети. Мислим да би за твоју репутацију, за твоју кћерку амбасадорку и тако даље, било боље да умреш у парку него овде.

Часлав врїїи чашу у руци. Нађло љађа чашиом Васу. Наравно, їро-маши ља.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: (Поїаїїше Часлава їо рамену)
Ето... Знао сам ја да си ти храбар. Ајде сад.

Часлав крене їрема излазу.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Чисто је кад ЈА кажем да је чисто.

На излазу Часлав їада на колена. Хваїїа се за срце. Умире.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Е стварно си говно. Сад ћу морати да те носим.

Поново загледа њасош. Задовољан, сјавља га у џеџ. Телефонира.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(У слушалицу)*

Сав новац је пребачен. Наравно да је све легално.
Долазим првим авионом.

Сјушћиа слушалицу. Сам са собом.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Оде Дубаић у Дубаи. Бушотине, нафта... С белог на црно, нова империја! Нове инвестиције! Коначно нови живот! Колико треба човеку да схвати... Легалиста!

Гледа слику у њасошу. Леји браду и бркове. Шмркне из њудријере. Око њега се најрави бели облак.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Пун ми је кофер и овог сељачког патриотизма. Нека сад неко други финансира ову банану од земље. Нисам ја издао државу, издала је она мене!

Узме кофер. Крене. На излазу јако шућине Часлављево њело.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: Ја да те носим, говно једно. Труни ту, гњидо!

Баџи кофер на Чакија. Седне на њега.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: *(Публици)*

И тако сам ја сео на њега. Ставио сам цев пиштоља себи у уста и...

Сјави цев њишћоља себи у усћиа. Пуцањ. Мрак. Поново свејло. Васа сјоји са кофером у руци.

ВАСА

БУЛДОЖЕР: А можда... Можда и нисам. Можда живим под лажним именом у неком далеком иностранству, можда опет правим паре, а можда се кријем и у неком стану у нашем комшилуку и никад не би ни помислили да сам то баш ја... Можда, можда, можда...

Поново мрак.

КРАЈ